kaçıyorlardı. Yalnız düşman ilo ku- laştıklarını gördü,

Sarı Zeybek

KONU VE RESİM:
AYHAN BAŞOĞLU

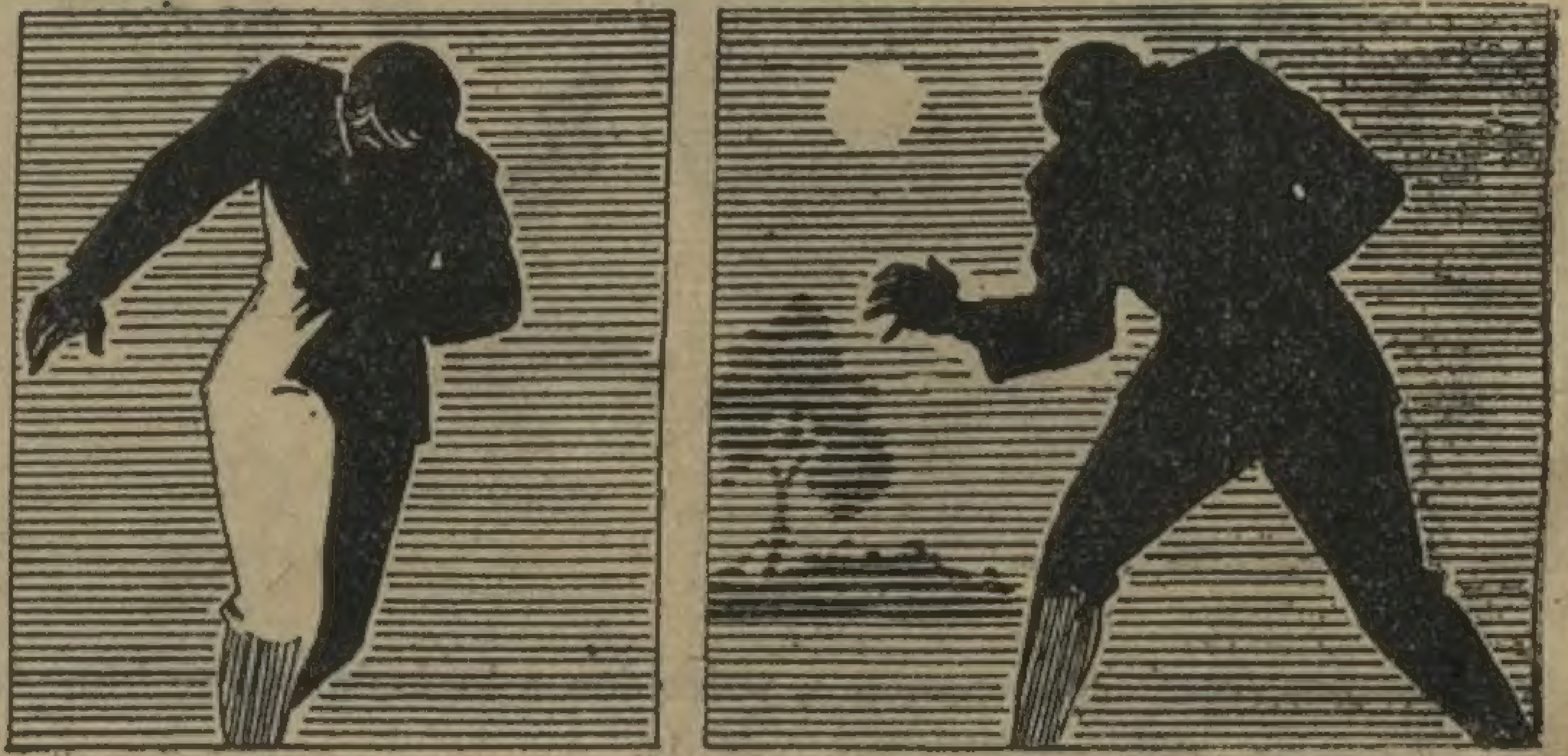

1 — 1920 senesı. Düşmanın Anadolu içlerine sokulmağa çalıştığı günlerde, Karanlıklar içinde bir adam sendeleyerek ilerliyordu. Biraz ilerde karaltısını seçebildiği küçük bir eve kadar gidebilmek için son gayretini harcadığı belliydi.

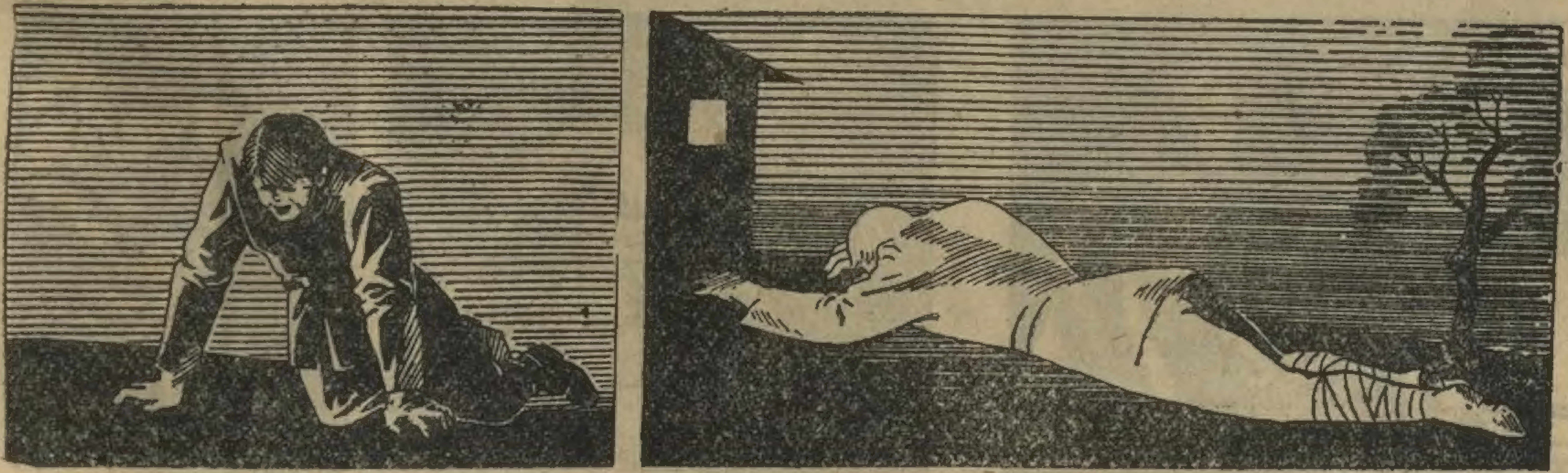

2 — Birkaç adım kala yere yuvarlandı. Tekrar doğrulmağa çalıştı. Fakat gücü tükenmişti, boğuk bir hırıltı çıkararak boylu boyunca yere serildi.

3 — Az ötede karaltısı seçilen evde Ocak başında oturanlardan 20 yaşlarında kadar görünen Sarı Zeybek: «Bir ses duyar gibi oldum» diye doğruldu. Kapının dibinde yatan küçük bir eşek büyüklüğündeki çoban köpeği kulaklarını dikti. Hemen bir çıra yakarak dışarı çıktılar.

4 — Biraz ilerde yaralı bir Türk subayı kanlar içinde yatıyordu. Baygın bir halde olan subayı hemen içeri aldılar. Bu sırada iki düşman askeri belirdi. Yaraladıkları Türk'ün içeri alındığını görmüşlerdi.

[illegible] — Hayret edilecek şey!.. B- giymek, görmemiştim bile!.. Ya altın a- yaptıklarınıza binlerce teşekkür

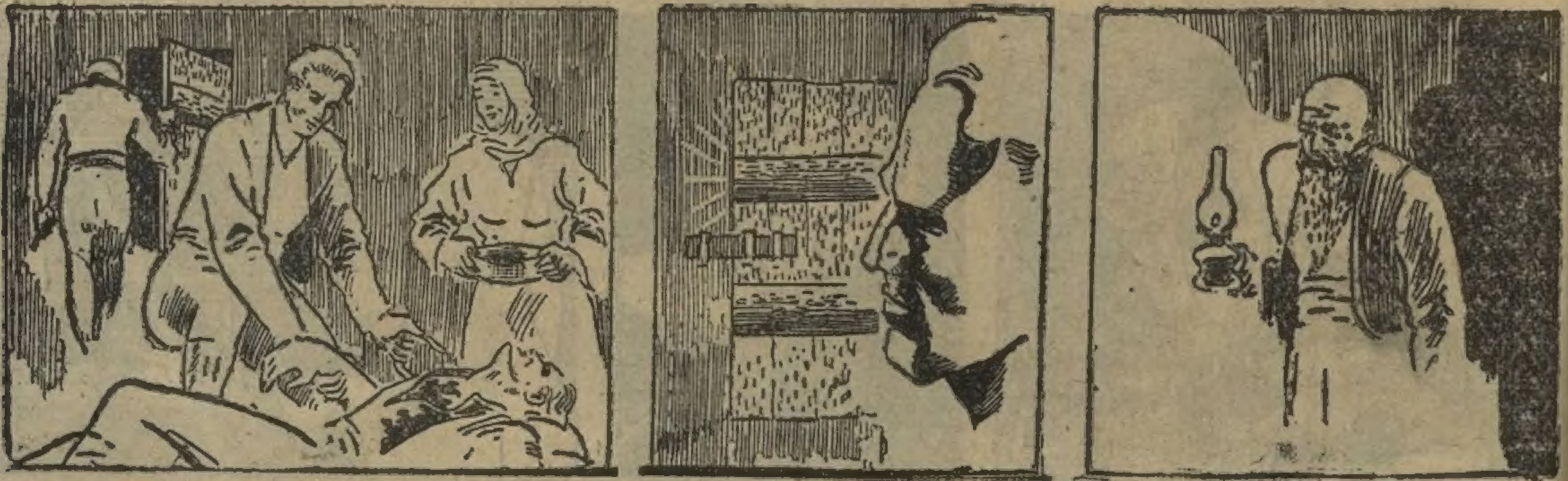

5 — Türk subayının yaralarını sararken kapı vuruldu. Durumdan şüphelenen Sarı Zeybeğin babası: «Siz yaralıyı içeri odaya götürün ben kapıya bakayım» dedi. Kol demirini kaldırır kaldırmaz kapı şiddetli bir tekmeyle ardına kadar açıldı. Düşmanlar...

6 — Düşman askerlerinden biri ihtiyarın yakasına yapıştı. Süngüsü ile tehdit ederek: «nerede o» diye gürledi. Bu anda umulmadık bir şey oldu. İhtiyarın gözleri av görmüş bir bozkurt gibi parladı. Yakasından tutan düşman askeri elinde olmayarak birkaç adım geriledi.

yının tüfeğinin icinde serçeler uçuyor. tık! sözüle uyanan ihtiyar hakikaten köy kahvesinde:

7 — İhtiyar belki geçkin yaşına rağmen karşısındakinin gırtlağına sarılmakta gecikmiyecekti. Fakat içerde hayatı tehlikede bir Türk askeri bulunduğunu düşünerek duraladı. Ağır ağır: «Burası bir Türk evidir; destursuz girilmez!..» Sözünü bitiremedi, Düşman askerlerinden biri süngüsünü olanca kuvveti ile sırtına sapladı.

Hikmet Turhan Dağlıoğlu

önde; bir kurbağa arkada gölün kıyısına çıktılar. Arkadaki kurbağanın elinde bir

(Arkası var.)

8 — İhtiyar «gık» bile diyemeden yere kapaklandı. Elinden düşen lamba kırıldı. Döşeme ateş aldı. İçeriki odada bir mumun ışığında subayın yaralarını sararken birden odayı dumanlar kapladı. Sarı Zeybek «Baba!, baba!» diye bağırarak dışarı fırladı.

9 — İhtiyar son nefesini vermek üzereydi. Güçlükle konuşarak: «Oğlum,beni alçakça arkamdan vurdular. Benim intikamımı onlarda koma. Ah.. Ölü... yo.. rum!... oğ:: lum: İntikamımı:: al»: Dudakları birkaç defa daha kıpırdadı. Fakat sesi çıkmadı. Sadece tepenin yamacında ancak karaltıları seçilebilen düşman askerlerini gösteriyordu. Birden başı yana düştü. Ölmüşdü.

10 — Kızıl ışıkların aydınlattığı Sarı Zeybek'in yüzü bir anda korkunçlaştı. Eli hançerine gitti. Düşmanların kaybolduğu yolda yaydan çıkan bir ok gibi gidiyordu. Korkunç homurtular çıkaran çoban köpeği de yanındaydı.

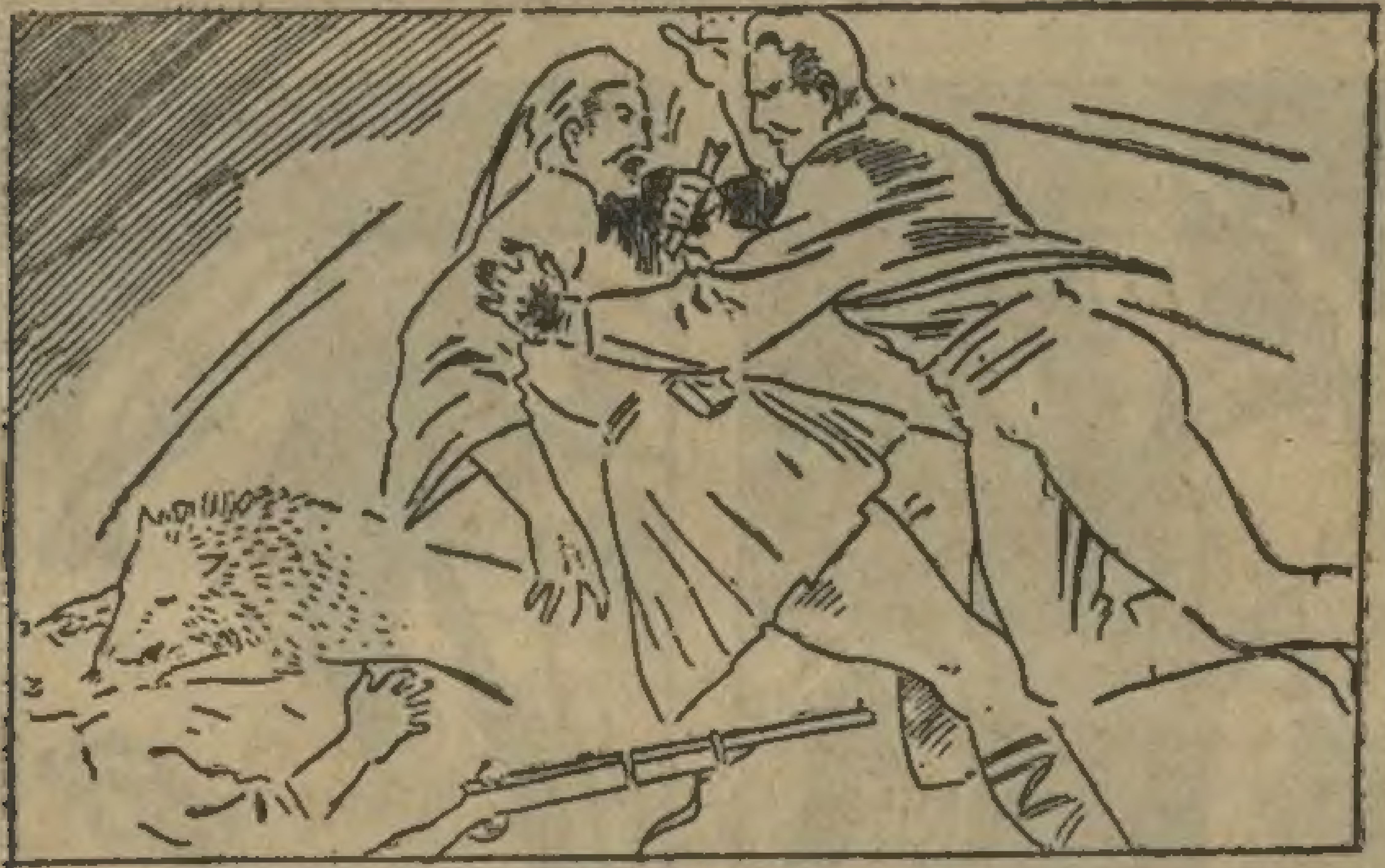

11 — Az sonra onlara yetişti. Ayak seslerini duyan düşman askerlerinden biri sür'atle geri döndü. Silâhını doğrultmağa vakit kalmadan 25 santimlik çelik köküne kadar kalbine saplandı. Diğer düşman askeri de boğazı parçalanmış bir halde iri çoban köpeğinin ayakları dibinde ölü yatıyordu. Sarı Zeybek babasının öcünü fazlası ile almıştı.